

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องของคณะกรรมการเปรียบเทียบ
งดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิแห่งพระราชบัญญัติศาลการ
พระพุทธศักราช ๒๕๖๙

กรมศาลการ ได้มีหนังสือที่ กค ๐๕๐๓/๖๘๓๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ ถึง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็น
รัฐวิสาหกิจได้นำเข้าและส่งออกพลังงานไฟฟ้าผ่านเขตแดนทางบกระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย โดยมีได้ปฏิบัติพิธีการศาลการ
และชำระค่าภาษีอากรให้ถูกต้อง กรมศาลการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗
แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ เห็นควรให้ทำความตกลงระงับคดีในชั้น
ศาลการ โดยผ่อนผันการปรับ และผ่อนผันการชดใช้มูลค่าของกลางแทนการยกของกลางให้เป็นของ
แผ่นดิน และให้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องพิจารณางดการฟ้องร้องตาม
มาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ เนื่องจากราคาของรวมค่า
อากรเกินสี่แสนบาท

คณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องได้พิจารณาแล้วมีความเห็นแยกเป็น ๒
ฝ่าย ดังนี้

ผู้แทนกรมศาลการและผู้แทนกระทรวงการคลังมีความเห็นว่า กรณีการกระทำผิด
ตามกฎหมายศาลการดังกล่าว คณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องมีอำนาจในการเปรียบเทียบ
งดการฟ้องร้องได้ตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่า คดีนี้ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลที่
เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐวิสาหกิจย่อมไม่อาจกระทำการใดๆ ที่เป็นความผิดโดยลำพัง แต่จะต้องมีบุคคล
ในรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นผู้กระทำโดยรู้ หรือควรจะรู้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมาย
ศาลการ ซึ่งผู้กระทำความผิดในกรณีนี้เป็นพนักงานในองค์การของรัฐตามมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และ
เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานใน
องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่ง
ตามมาตรา ๓๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อ
ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ดังนั้น หากคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้อง ทำความตกลงและงดการฟ้องร้องการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแล้ว ผู้กระทำผิดนั้นได้รับความคุ้มครองในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น ตามบทบัญญัติของมาตรา ๑๐๒ ทวิ ด้วย ซึ่งเรื่องทำนองนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยตอบข้อหารือเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้กระทำผิดในกรณีงดการฟ้องร้องว่า ไม่ให้นำกฎหมายอื่นมาบังคับแก่ผู้กระทำผิดในกรณีเดียวกันนี้อีก ตามบันทึก เรื่อง การนำเบียร์เข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเป็นการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและสรรพสามิต (กรณีบริษัทซานมิเกล ประเทศฟิลิปปินส์) (เรื่องเสร็จที่ ๗/๒๕๑๑) กรณีดังกล่าวนี้จึงเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่อาจนำมาใช้เป็นประเด็นโต้แย้งว่าเมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้อง ได้เปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องไปแล้ว หากต่อมาภายหลังพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ที่สามารถส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อีกหรือไม่ และหากวินิจฉัยแล้วปรากฏว่าไม่อาจส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการได้แล้ว ก็จะเป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องจึงมีมติให้กรมศุลกากรหาหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นข้อกฎหมาย ตามความเห็นของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมศุลกากรจึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. ในการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากรของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องได้ทำการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ แล้ว ต่อมาภายหลังหากพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ด้วยการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องดังกล่าวจะมีผลให้การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยระงับไปด้วยหรือไม่

๒. การเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องของคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังกล่าวจะขัดต่อมาตรา ๓๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากรของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องได้ทำการเปรียบเทียบและงดการ

ฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ^๑ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้ว ต่อมาภายหลังหากพบว่า มีเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ การเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องดังกล่าวจะมีผลให้การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยระงับไปด้วยหรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยมีอำนาจดำเนินการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องความผิดตามมาตรา ๒๗^๒ มาตรา ๓๑^๓ มาตรา ๓๖^๔ และมาตรา ๙๖^๕ และ

^๑ มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๙๖ และความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศาลการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกัน ผู้กระทำความผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

^๒ มาตรา ๒๗ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศาลการโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนี้จากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการ เช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการอย่างใดแก่ของเช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลียงการเสียค่าภาษีศาลการ หรือในการหลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลียงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลียงข้อห้าม หรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^๓ มาตรา ๓๑ ของที่ต้องเสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้ามนั้น ผู้ใดนำ หรือยอมให้ผู้อื่นนำ หรือเกี่ยวข้องในการนำลงใน หรือออกจากเรือลำใดในทะเล หรือในแม่น้ำลำคลอง ซึ่งอาจเป็นทางแก่การฉ้อประโยชน์รายได้ของแผ่นดินก็ดี การหลีกเลียงข้อจำกัด หรือข้อห้ามก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗

^๔ มาตรา ๓๖ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๗ ให้ใช้บังคับแก่ของที่นำเข้ามา หรือส่งออกไปโดยทางไปรษณีย์ด้วย

^๕ มาตรา ๙๖ ถ้าในเวลาใดเวลาหนึ่ง ปรากฏว่าของในคลังสินค้ามีปริมาณน้อยลงกว่าที่จดไว้ในใบขนสินค้าเดิมเมื่อนำของนั้นเข้าเก็บ และปริมาณที่ต่างกันนี้ไม่มีเหตุผลปรากฏในบันทึกของพนักงานก็ดี หรือไม่ปรากฏในเหตุที่อธิบดีหากได้เห็นสมควรอนุญาตมิให้ต้องคิดค่ากระดิดพันนั้นก็ดี ท่านให้ถือว่าของตามปริมาณที่

ความผิดตามมาตรา ๕^๖ มาตรา ๕ ทวิ^๗ และมาตรา ๑๐^๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในกรณีที่ราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท และผลของการที่คณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ งดการฟ้องร้องดังกล่าว กฎหมายให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำความผิดดังกล่าวในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น ซึ่งย่อมหมายความว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยผู้กระทำความผิดได้รับการคุ้มกันในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปเฉพาะในความผิดตามกฎหมายที่คณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ มีอำนาจจะทำการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องได้เท่านั้น จึงจะถือว่าความผิดเป็นอันระงับไปทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ต่อมาภายหลังหากพบว่า มีเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา ๑๑^๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ก็ไม่ทำให้ความผิดดังกล่าวระงับไปด้วย เพราะความผิดตามมาตรา ๑๑ ดังกล่าวเป็นความผิดเกี่ยวกับพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต มิใช่เป็นความผิดเกี่ยวกับกฎหมายศุลกากรตามที่มาตรา ๑๐๒ ทวิ กำหนดไว้ คณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ จึงไม่มีอำนาจทำการเปรียบเทียบและงดการ

ต่างกันอันแสดงเหตุมิได้นั้น เป็นของที่ได้ย้ายขนไปโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงาน และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๒๗ บังคับแก่กรณีเช่นกล่าวนี

^๖ มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากรหรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีหรือผู้แทน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษ โดยเฉพาะ

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บหรือซ่อนหรือยินยอมให้เก็บหรือซ่อนหรือจัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้ว

^๗ มาตรา ๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกหรือผู้ขนส่งมีเหตุจำเป็นและแสดงความจำนงล่วงหน้าต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าจะขนส่งของผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้นตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ขนส่งตามทางที่ขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติประการใดก็ได้ ให้ถือว่าทางที่ได้อนุญาตเช่นว่านี้เป็นทางอนุมัติเฉพาะคราว

^๘ มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๔๙ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำความผิดนั้นให้รับเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

^๙ มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฟ้องร้องได้ อีกทั้งเป็นความผิดคนละกรรมกันเพราะเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับ ซึ่งมีสภาพความผิดและลักษณะของการกระทำรวมทั้งอาศัยเจตนาในการกระทำผิดแตกต่างแยกจากกันได้ ซึ่งข้อเท็จจริงตามข้อหาเรื่องนี้แตกต่างกับข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) ได้ให้ความเห็นไว้ตามบันทึก เรื่อง การนำเบียร์เข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเป็นการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรและสรรพสามิต (กรณีบริษัทซานมิเกล ประเทศฟิลิปปินส์) (เรื่องเสร็จที่ ๗/๒๕๑๑) เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นการนำเบียร์เข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยสรรพสามิตอันเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายหลายบท ดังนั้น เมื่อได้ทำการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วก็เป็นอย่างนั้นไมให้นำกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้นำเข้าอีก

ประเด็นที่สอง เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ความผิดตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ไม่ระงับไป แม้ว่าคณะกรรมการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้เปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีกว่า การเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องดังกล่าวจะขัดต่อมาตรา ๓๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ อย่างไร

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๔๘